

Ikt. sz.: Nbb-40/58-3/2015.

Nbb-15/2015. sz. ülés
(Nbb-39/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzetbiztonsági bizottságának**
2015. június 23-án, kedden, 8 óra 06 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet III. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter meghallgatása</i>	5
<i>Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, észrevételek; válaszok</i>	13
<i>Az ülés berekesztése</i>	25

Napirendi javaslat

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Molnár Zsolt (MSZP)**, a bizottság elnöke
Németh Szilárd István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Csizi Péter (Fidesz)
Lezsák Sándor (Fidesz)
Móring József Attila (KDNP)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Szél Bernadett (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Imre Bernadett, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter
Pásztor István vezérőrnagy, főigazgató (Információs Hivatal)

Megjelentek

Balczó Barnabás kabinetfőnök (Miniszterelnökség)
Kozma Dávid (Miniszterelnökség)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 06 perc)

Az ülés megnyitása

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Mindenkit tisztelettel köszöntök ebben a korai időpontban.

A jelenléti ív tanulsága szerint 6 fővel a bizottság határozatképes.

A bizottsági üléssel kapcsolatosan egy technikai tájékoztató: a házelnök úr hozzájárult, hogy 9 óra után is folytassuk a bizottsági ülést, a plenáris ülés időpontjában; itt ennek az ésszerű korlátja az, hogy fél tízkor be kell fejeznünk, hiszen 9 óra 50 perctől határozathozatalok lesznek a parlamentben, ami vélelmezhetően fontos a képviselőtársaimnak is.

A mai ülés napirendje: a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr meghallgatása. Tisztelettel köszöntöm a miniszter urat és a főigazgató urat.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e más napirendi javaslat. *(Jelzés nem érkezik.)* Ilyet nem látok.

Akkor kérem, szavazzunk a napirendről! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangúlag elfogadtuk a napirendet. Helyettesítés nincsen most.

Tájékoztatom a bizottságot és a miniszter urat is, hogy a mai bizottsági ülés a meghívó szerint nyilvános, azonban itt a technikai feltételei egy esetleges zárt ülésnek megvannak. Ha esetleg olyan kérdés hangzana el, amire esetleg a miniszter úr vagy a főigazgató úr csak zárt ülésen tudna válaszolni, akkor ennek megvannak a technikai feltételei. Köszönöm szépen.

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter meghallgatása

Akkor bele is vághatunk. Annyit jeleznék még, hogy a miniszter úr meghallgatása során elsősorban a bizottság érdeklődésének reflektorfényében a tágabban értelmezett nemzetbiztonsági relevanciával bíró kérdések vannak, de természetesen ezt rugalmasan értelmezzük.

Miniszter úr, parancsoljon! Öné a szó.

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter tájékoztatója

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Igen Tisztelt Elnök Úr! Az Információs Hivatal munkatársai, illetve Pásztor István vezérőrnagy úr, az Információs Hivatal főigazgatója nevében szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy az elmúlt egy évben végzett munkánkról a bizottság számára, illetve a sajtón keresztül a nyilvánosság számára is röviden tájékoztatást adhatunk.

Természetesen a nyilvánosság nagy lehetőség, ugyanakkor a mondandónk határait is kijelöli. Próbálok majd úgy fogalmazni, hogy a bizottság számára világos legyen, mit akarok mondani; ez nem feltétlenül azt jelenti, hogy a nyilvánosság is mindenben érteni fogja. Pásztor tábornok úrnak is felkínáltam a nagyszerű lehetőséget, hogy röviden tekintse át a hivatal helyzetét, ő azonban - tekintettel a széles nyilvánosságra - műveleti információkkal semmiféleképpen nem szolgálna, esetleg zárt ülésen a kérdések kapcsán szívesen megteszi ezt.

Ha megengedik, azzal kezdeném, hogy amikor a Miniszterelnökségre kerültem még államtitkárként, akkor több alkalommal is jártam itt, az együttműködésünkről beszéltünk, illetve a bizottság számára adtam egy rövid áttekintést arról, hogy az Információs Hivatalt milyen állapotban vettem át az akkori Külügyminisztériumtól,

és jeleztem azt, hogy a Miniszterelnökség feladata elsősorban az, hogy egy reorganizációs folyamat végbemenjen a magyar hírszerzésnél, tekintettel arra, hogy az elmúlt tíz esztendőben, mármint a 2010 előtti tíz esztendőben érzékelhető volt, hogy az Információs Hivatal feladata véleményem szerint nem jó irányban változott meg. A mélységi műveleti információszerzés helyett a felületes elemző munka lett az Információs Hivatal fő profilja, és meggyőződésem szerint egy megváltozott nemzetbiztonsági környezetben ezek a változások már 2012-ben érzékelhetőek voltak, az elmúlt egy esztendőben pedig radikálisan felgyorsultak. Egy ilyen nemzetbiztonsági környezetben igenis az országnak szüksége van egy erős hírszerzésre, hasonlóan az Európai Unió tagországaihoz vagy a V4-hez vagy éppenséggel a szomszédos országokhoz; Magyarország olyan földrajzi helyzetben van, olyan nemzetbiztonsági kihívások érik és kockázatok terhelik, amikor az ország nem mondhat le arról a képességéről, nem építheti vissza azt a képességét, amely a döntéshozók információigényének támogatására és az országot ért veszélyek elhárítására vonatkozik. Ezt azért mondom, mert a magyar hírszerzés hagyományosan a legerősebb része volt a magyar titkosszolgálati rendszernek 1990 után és előtt is, azonban jelentős létszámleépítéssel, bizonyos tevékenységek és területek teljes föladásával járt a mögöttünk hagyott húsz esztendőnek az 1990 és 2012 közötti része. Ezeknek a képességeknek a visszaépítését próbáltuk végrehajtani az elmúlt esztendőben. Csak arra utalnék, hogy én körülbelül 8,6 milliárdos költségvetéssel vettem át ennek a hivatalnak a felügyeletét, a jövő évi költségvetés pedig 12,6 milliárd forint lesz.

Önök által jóváhagyott formában (*Mirkóczki Ádám megérkezik az ülésre.*) is zajlik egy létszám bővítés az Információs Hivatalnál, és zajlik annak a korábban létező, majd visszaépített és most újra kiépítendő kapacitásnak, humánerőforrásnak a fejlesztése, amely a legnehezebb munka, ma Magyarországon megtalálni azokat az embereket, akik a hazájukat akarják szolgálni, hűségesek és lojálisak a hazájukhoz és rendelkeznek azzal a képességgel, amely a hírszerző munkához szükséges, ez jelenti a legnagyobb kihívást és a legnagyobb feladatot és felelősséget. Most létszámhiánnyal küzd a hírszerzés, a megcélzott létszámot és az engedélyezett létszámot sem tudjuk betölteni, tehát jelen pillanatban az engedélyezett létszám sincs betöltve és a megcélzott létszám sincs feltöltve, tekintettel arra, hogy egy munkatárs kiválasztása, aki akár Magyarországon, akár külszolgálatban hírszerző tevékenység végzésére képes, az hosszú éveket vesz igénybe. Tehát nekünk egy-egy munkatársunkba időnként tíz-tizenöt évet kell investálni ahhoz, hogy azt a munkát, amely felelősséggel elvárható tőle, képes legyen elvégezni. Ezért a 2013-as, '14-es és '15-ös esztendőben is a legsürgősebb és a legfontosabb feladatnak azt tekintem, hogy a személyi állomány kerüljön továbbberősítésre. Mindent megkapott a hírszerzés anyagi és személyi tekintetben, most július 1-jével még jelentős béremelést is az egyébként a titkosszolgálati ágazatban kiemelten bérezett hírszerző munka mellett, minden feltételt biztosított a kormány ahhoz, hogy ez a hírszerző tevékenység a következő időszakban a személyi oldalát illetően erősödjön. Még egyszer hangsúlyozom, nem könnyű megtalálni azokat a fiatalokat, akik erre a pályára adott esetben alkalmasak. Az Információs Hivatalban dolgozó kollégák számára pedig az üzleti szektor folyamatosan kínál lehetőségeket, aki tíz-húszéves információs hivatali szolgálat után kilép a piacra, az rendkívül jó bérezési feltételek mellett tud elhelyezkedni, amivel az államnak nem könnyű versenyt tartani, még akkor sem, ha ebben a szektorban, illetve az Információs Hivatalnál nem átlagosak a kereseti viszonyok.

A pénzt, amit kaptunk az Országgyűléstől - az önök támogatásával is -, részben, ahogy említettem, személyi feltételek javítására, részben pedig a technikai, műveleti

képességek javítására fordítottuk, és a következő időszakban pedig az objektumaink korszerűsítésére és a fix helyen létező műveleti eszközeink felújítására kívánjuk fordítani. Tehát technikaeszköz-fejlesztést is végrehajtottunk, amely a modern hírszerzésben a személytelen műszaki, technológiai, információs technológiai eszközök alkalmazása tekintetében nélkülözhetetlen. Ebben is jelentős lemaradása volt minden magyar titkosszolgálatnak, a legutolsó technikai fejlesztés Magyarországon '98 és 2002 között valósult meg. Ma akár az Alkotmányvédelmi Hivatal, akár a hírszerzés a Szakszolgálat segítségével olyan műveleteket tud csak végrehajtani, amelynek a technikai feltételei legalább tíz-tizenöt éves technológiát jelentenek. Tehát elengedhetetlenül szükséges a technikai fejlesztése mind az Információs Hivatalnak, mind az Alkotmányvédelmi Hivatalnak és az őket támogató szakszolgálatoknak. Ugye az Alaptörvény és a nemzetbiztonsági törvény világosan fogalmaz: mi hírszerző tevékenységet az ország határain belül nem vagy csak kivételes esetben, külföldi állampolgárokkal szemben folytathatunk, a mi munkánk külföldön zajlik, és a külföldön használt eszközökhöz viszont az Alkotmányvédelmi Hivatalnak, illetve a Szakszolgálatnak nincs felhasználási lehetősége. Tehát nekünk ilyen eszközök beszerzése kiemelt célunk volt. Ez részben megtörtént, részben folyamatban van, és jelentős és határozott bővítést tervezünk.

Miért van szükség az Információs Hivatal fejlesztésére? Miért van szükség a hírszerző tevékenység fejlesztésére? Az elmúlt két esztendőben, különösképpen az utolsó 12 hónapban radikálisan változott meg az ország nemzetbiztonsági helyzete, elsősorban az országon kívül álló okok miatt. Triviálisnak tűnik, de ebben a bizottságban is sokszor beszéltünk az Oroszország és Ukrajna közötti konfliktusról, amelyben a magyar álláspont azt mondja, hogy két bajjal állunk szemben, egyrésről van Oroszország mint egy kihívás az Európai Unió számára, másrésről van Ukrajna, ami legalább ekkora probléma a maga destabilizációs jelenségeivel, a napi gazdasági problémákkal és a feszítő filozófiai, világnézeti és kisebbségi problémákkal, amely Ukrajna vezetését terheli. Ez részben szomszéd országgént számunkra óriási kihívást jelent. Tehát azért azt pontosan kell látnunk, hogy bár ez a magyar hétköznapi életben nincs kimondva így, de mi egy olyan országgal vagyunk határosak, ahol háború zajlik, szeptember 5-e óta ugyan fegyverszünettel, de mégiscsak egy háborús helyzet, egy háborús konfliktus lengi körül az egész területet, időnként fellángoló, háborúban modellezett szituációkkal. Ez önmagában egy óriási kihívás.

A kollégáink kiválóan teljesítettek az ukrán válság idején. Kijevben műveleteket hajtottunk végre, nem titok, mint minden más szomszédos ország hírszerző szervezeti egysége, annak érdekében, hogy a magyar érdekeket tudjuk képviselni. Folyamatosan el kellett látnunk a döntéshozókat, a kormányt, a miniszterelnököt, a külügyminisztert annak érdekében információkkal, hogy Magyarország álláspontját Ukrajnával kapcsolatban pontosan meg tudják határozni. Ez a munka jól sikerült véleményem szerint, a katonai titkosszolgálat, a katonai hírszerzés és a polgári hírszerzés ebben a munkában Ukrajnában kiválóan teljesített.

Ennek a témának egy számunkra legfontosabb szelete nyilván a kárpátaljai magyar kisebbség és Kárpátalja helyzete a következő években vagy évtizedben. Ebben a bizottságban zárt ülésen beszéltünk arról, hogy a kormány mivel számol ebben a kérdésben és milyen lehetőségek, utak vannak Ukrajnában. Nyilvánvaló, hogy itt is korábban leépített képességeket kellett visszazerezni. Nekünk alapvető feladatunk, hogy a Kárpátalján élő magyarok személyi, egzisztenciális és jogvédelme is ellátásra kerüljön. Tehát nekünk minden kárpátaljai magyarért felelősséget kell viselnünk, őket ott meg kell védenünk, és az érdekükben mint magyar állampolgárok érdekében is védelmi tevékenységet kell folytatnunk. Ez egy teljesen önálló és új,

nagyon erős feladata az Információs Hivatalnak is, de a magyar közigazgatásnak, az Alkotmányvédelmi Hivatalnak is. Részből az az érdekünk, hogy a kárpátaljai magyarok ott maradjanak Kárpátalján, a szülőföldjükön, a kormány egy hosszú előterjesztést fogadott el és dolgozott ki annak érdekében, hogy ezt hogyan tudjuk, milyen támogatási programokkal tudjuk ösztönözni. Nem véletlenül kéri a miniszterelnök a megyei jogú városok felelősségvállalását, nem véletlenül támogatjuk most Kárpátalján a pedagógusokat, nem véletlenül támogatjuk a gyermekétkeztetést Kárpátalján. Ez az első akció 25 éve, a rendszerváltozás óta, hogy nem civil szervezeteken, csoportokon keresztül, hanem alanyi jogon próbálunk érdemi támogatást, akár milliárdos nagyságrendű támogatást is biztosítani egy elszakított területen élő lakosságnak. Ez teljes ellenállásba ütközik Kijevben, tehát a kijevi külügyminisztérium mindent megtesz annak érdekében, hogy megnehezítse a magyar kormány tevékenységét, amit Kárpátalján az ottani magyar állampolgárok hétköznapijainak támogatása érdekében folytat. Ez részben diplomáciai bonyodalmakhoz, diplomáciai koccanásokhoz vezet, részben pedig a hétköznapiakat sem teszi könnyűvé. Tehát itt nem elvekről beszélünk, hanem - még a nyílt ülés keretei között is nyugodtan mondhatom - a hírszerzésnek és a magyar közigazgatásnak napi jellegű kihívást jelent az, hogy a kárpátaljai magyarok számára egy hátteret, egy garanciát, egy biztonságot és egy támogatást képes legyen garantálni, egyébként, úgy gondolom, a magyar költségvetésben még mindig nem túl jelentős összegekkel. Ez a következő időszakban, véleményem szerint, jelentős mértékben növekedni fog. Ez felhívja arra a figyelmet, hogy időről időre felütik válságok a fejüket a Kárpát-medencében: délszláv válság két alkalommal, balkáni válság és most pedig az ukrán válság. Nem mondhatunk le arról a tevékenységünkről, ami a Kárpát-medencét illetően a volt magyar területek, a magyar állampolgárok, a Kárpát-medencében lévő magyar állampolgárok folyamatos érdekvédelmét jelenti.

Nemcsak az orosz-ukrán konfliktusban, ahol a kárpátaljai magyarság védelme jelent nagyon komoly kihívást, hanem felhívnam arra a folyamatra a figyelmet, ami Romániában zajlik a magyarok rovására. Olyan koncepcionális büntetőperek, büntetőeljárások vannak folyamatban Romániában, amelyek az elmúlt húsz évben is példátlanok voltak. Kifejezetten érzékelhető az igazságszolgáltatás eszközeivel egy nagyon határozott magyarellenes fellépés, ami részben sérti a szabad vallásgyakorláshoz fűződő jogot, mert a magyar történelmi egyházak ellen egy jól megszervezett akció zajlik mozgásterük, missziójuk, munkájuk és vagyoni helyzetük destabilizálása, illetve akadályozása érdekében, amit mi kifejezetten szándékosnak tartunk, és úgy értékeljük, hogy Románia kormányzata kifejezetten magyarellenes akciókat hajt végre az igazságszolgáltatás és a transzparencia jelszavával és álszavával. Miután tudjuk azt, hogy az Amerikai Egyesült Államok nagyon erősen vesz részt a román belpolitikában, nem tudjuk megítélni azt jelen pillanatban, hogy ezeknek az akcióknak van-e köze az Amerikai Egyesült Államok és a román köztársaság szoros együttműködéséhez, de ezt is próbáljuk megérteni, ha szabad így fogalmaznom, hogy ott egyáltalán mi történik.

Egy másik ügyre hadd hívjam fel a Kárpát-medencében az önök figyelmét! Ez pedig Horvátország. Példátlan az az akció, amit a horvát kormány folytat jelen pillanatban a MOL és az INA ügyében, ami nem kevesebbről szól, mint hogy a teljes magyar gazdasági elit diszkreditálását próbálják megtenni akkor, amikor a MOL vezetését - itt nemcsak Hernádi Zsoltról beszélek, hanem a MOL teljes vezérkaráról - próbálják büntetőeljárásokba belerángatni, beleinvolválni, próbálják őket teljes egészében hiteltelenné és diszkreditálni személyükön és cégeiken, illetve az általuk viselt gazdasági tisztségeken keresztül, ami úgy gondolom, megengedhetetlen.

Beszédes - nem tudom, hogy nyilvánosságot kapott-e már -, hogy vannak olyan jelek, amelyek azt mutatják, hogy a Sanader-perben hozott elsőfokú ítélet sem feltétlenül biztos, hogy magasabb bíróságok kontrollját ki fogja majd állni.

Egy elhúzódó konfliktusban vagyunk, és Horvátországban vannak olyan gazdasági, politikai erők, vannak olyan pártok, amelyek magyarellenes jelszavakkal kampányolnak a közelgő választások alkalmával. Ennek egyik szimbolikus összeütközési pontja a MOL körül zajló csata, ahol a MOL mozgásterének megbénítása zajlik kifejezett eszközökkel úgy, hogy korábban a mindenkori horvát kormány kifejezetten üdvözölte a horvát-magyar energetikai együttműködést.

Ide sorolhatnám azt, hogy miközben hangoztatja nagyon sok ország és nagyon sok partnerkormány Magyarország elkötelezettségét az orosz gázszállításokkal kapcsolatban, mi voltunk az egyetlen olyan ország, amelyik Szlovákiával képes volt létrehozni egy szlovák-magyar gázvezeték, amely lehetővé teszi részben Ukrajna, részben Magyarország ellátását nyugati gázzal, mindeközben nem készül el az az interkonktor, az a vezeték, amely Románia felől is gázt volna képes hozni Magyarország számára vagy Horvátország felől is gázt volna képes hozni Magyarország számára. Szándékos és tudatos bojkottal állunk szemben a mi véleményünk és megítélésünk szerint.

Ezeket az ügyeket azért ragadtam ki, mert láthatóan a szomszédos országok közül jó néhányban zajlanak olyan jelenségek, események, amelyek kifejezetten magyarellenes fellépést sugallnak, és akkor még nem beszéltünk arról, hogy a modernkori népvándorlás - mint globális kihívás az Információs Hivatal szempontjából - Szerbiát milyen mértékben sújtja és milyen mértékben áldozata ennek a vajdasági magyarság. Most éppenséggel a biztonsági határzár kapcsán naponta szembesülnek önök is ezzel, és hallhatják ezeket a felvetéseket vagy kérdéseket.

Tehát bőven van tennivalója az Információs Hivatalnak Közép-Európában, a szomszédos országokban, V4 relációban is részben az együttműködés, részben pedig a velünk konkurens lépések vagy az érdekeinket sértő lépések kivédése tekintetében.

A megváltozott biztonsági környezetet jól mutatja az Iszlám Állam okozta veszély. A franciaországi merénylet rávilágított arra, hogy a bevándorlás, a terrorizmus és a közel-keleti világ fokozódó konfliktusai milyen nemzetbiztonsági kihívásokat jelentenek. Az Iszlám Állami elleni harcban most már Magyarország is részt vesz, ez és maga a folyamat durvulása is növekvő nemzetbiztonsági kockázatot jelent. Az Információs Hivatalnak ki kellett szolgálnia folyamatosan a döntéshozókat annak a kockázatnak a megértésével kapcsolatban, amely az Iszlám Állam elleni küzdelemben való részvételből következik Magyarország számára.

Többször kérdezték a parlamentben is tőlem, hogy jelent-e fokozott kockázatot vagy többletkockázatot az, ha az Iszlám Állam elleni fellépésben részt veszünk. Én azok közé tartozom, akik azt mondják, hogy igen, fokozott nemzetbiztonsági kockázatot jelent, azonban egyszerűen elképzelhetetlen annak az erőszaknak a hagyása vagy egyáltalán elnézése, amivel az Iszlám Állam az érdekeit vagy a szempontjait kívánja érvényesíteni a világban.

Ha már ebben a világrészben tartunk, mindaz, ami Szíriában zajlik, az onnan érkező menekülthullám, Irán és az ENSZ Nemzetbiztonsági Tanácsa között folytatott tárgyalások, az észak-afrikai helyzet vagy az egyiptomi helyzet is a nemzetbiztonsági szolgálatok, így az Információs Hivatal korábbi képességeinek visszaépítését tették szükségessé. Arab vonalon kifejezetten jó volt mindig a hírszerzésünk, ennek a világnak a visszaépítése és megerősítése elengedhetetlenül szükséges volt az elmúlt időszakban.

Folyamatosan támogatta a hírszerzés a Külügyminisztérium politikáját, legyen szó keleti nyitásról vagy déli nyitásról. Itt látszik az, hogy Kínának komoly érdekei vannak a tekintetben, hogy Magyarország stratégiai partnere legyen Közép-Európában, tehát kell kínai-magyar relációban is gondolkodnunk, és a déli nyitás tekintetében is vannak bőségesen feladataink.

Nem könnyítette meg a hírszerző munkát és a hírszerzés tevékenységét, hogy Magyarország kiemelt szövetségese, az Amerikai Egyesült Államok és hazánk között a viszony az elmúlt egy esztendőben jelentősen megromlott, jónak semmiféleképpen nem nevezhető. Ez különösképpen nehéz akkor, amikor a hírszerzés - legalábbis amíg én vezetem - három kiemelt partnert jelölt meg a hírszerző munka során. Első számú partnernek a Német Szövetségi Köztársaság hírszerző szolgálatait jelöltük meg, akikkel én is magas szinten több alkalommal találkoztam és tárgyaltam, mint ahogy kollégáim is. Másodsorban az izraeli titkosszolgálattal való kiemelt együttműködést tartjuk fontosnak, harmadsorban pedig az Amerikai Egyesült Államok titkosszolgálataival való együttműködést tartjuk kiemelt jelentőségűnek.

Ilyen környezetben az a fajta politikai ellentét, ami az Amerikai Egyesült Államok kormánya és a magyar kormány között a magyarországi belpolitikai helyzet megítélését illetően alakult ki, semmiféleképpen nem tette könnyebbé az Információs Hivatal munkáját, és az Információs Hivatalnak igenis figyelnie kellett azokra a jelenségekre, amelyek a nyugati világban a sajtón keresztül Magyarország lejáratását célozták meg. Jó néhány olyan akció zajlott Magyarországgal szemben az elmúlt egy esztendőben, ahol jól körülírható, jól nevesíthető érdekkörök, egy jól körülhatárolható érdekcsoport megpróbálta Magyarországot hátrányos színben feltüntetni akár a demokrácia, a szabadságjogok, az emberi jogok tekintetében. Ehhez sajnos megvoltak a hazai szövetségesek is, de a hírszerzés pontosan fel tudta térképezni azokat a csatornákat, amelyeken keresztül téves információk, fals információk jutottak ki.

Azért merem mondani, hogy téves és fals információk, mert ajánlom figyelmükbe a Német Szövetségi Köztársaság Külügyi Intézetének - Klaus von Dohnanyi által készített - mintegy 40 oldalas tanulmányát arról, hogy a német sajtó hogyan torzította el a Magyarországról kialakított képet, és hogyan hamisította meg a magyar valóságot a német újságírók közreműködésével, amerikai összeköttetések segítségével is hogyan befolyásolta tévesen és rosszindulatúan a német közvéleményt a német sajtó.

Klaus von Dohnanyi hosszú évtizedeken keresztül volt az SPD hamburgi főpolgármestere - a német szociáldemokraták megkérdőjelezhetetlen tekintélyű vezetőjének számít -, aki egészen megdöbbentő dolgokat ír le ebben a tanulmányában, visszaigazolva számos olyan feltételezésünket, számos olyan információnkat, amelyek arról szóltak, hogy a nyugat-európai sajtóban igenis jól körülhatárolható és körülírható pontokon próbálják Magyarországot lejáratni részben konkurensok, részben ellenérdekűek, részben politikailag velünk egyet nem értők.

Itt nem a kormányról van szó, hanem Magyarországról van szó, mert ha valaki a kormányt kritizálja téves benyomások alapján, az politikai hiba, de úgy gondolom, az nagyon súlyos hiba, ha Magyarországgal szemben egy ilyen akció szó nélkül maradhat. Néhány akciót ki tudtunk védeni, és nem titkolt feladat, hogy az Információs Hivatal maga is kell hogy szerepet vállaljon abban, hogy Nyugat-Európában, a nyugati világban milyen kép alakul ki Magyarországról. Eszközöket próbáltunk mozgósítani annak érdekében, hogy a velünk kapcsolatos híreket és információkat megpróbáljuk objektív irányba sorolni.

Szeretném azt is elmondani, hogy az Információs Hivatal az általam szabott feladatoknak megfelelően kiemelten foglalkozik az Európai Unió Magyarországgal kapcsolatos tevékenységével, még akkor is, hogyha szövetségi rendszeren belül vagyunk. Ugye mindez azért kényes kérdés, mert az elmúlt három-négy esztendőben kiderült, hogy az Amerikai Egyesült Államok a szövetségi ellen rendszeresen kémkedik, és talán más titkosszolgálatokkal kapcsolatban is fölmerültek ilyen jellegű információk. Mi ezt a bátorságot méretünkönél és felkészültségünkönél fogva nem vennénk magunknak, de mindenféleképpen törekszünk arra, hogy próbáljuk megérteni, hogy az Európa Unióban milyen döntések mi miatt születnek meg.

Van 22 olyan kötelezettségszegési eljárás Magyarországgal szemben, amelyek tartalmi jellegű kötelezettségszegési eljárások, van 17 olyan implementációs hiányosságból, tehát jogszabály át nem ültetéséből eredő kötelezettségszegési eljárás, amely Magyarországot jogszabályok át nem ültetésével kapcsolatban marasztalja, és van 22 olyan kezdeményezés, amely Magyarországgal kapcsolatban fölveti az Európai Unió piloteljárásában a különböző európai uniós jogszabályok megsértését, és van 4 ügy, amely bírósági szakaszban van. Szeretném tájékoztatni önöket, hogy egyértelmű információkkal rendelkezünk arról, hogy mely gazdasági csoportok azok Magyarországon, amelyek az Országgyűlés vagy a kormány által okozott gazdasági érdeksérelmeiket képesek kötelezettségszegési eljárásokba juttatni Brüsszelben, jól kitapintható körök segítségével. Tehát azt tudom mondani, hogy a Magyarországgal szembeni kötelezettségszegési eljárásoknál - most gazdasági típusúakról beszélek és nem a börtönökben fogvatartottak elhelyezési körülményeivel kapcsolatos bírósági ügyről -, gazdasági ügyekben, például adóügyekben egészen megdöbbentő lobbizás zajlik Magyarországgal szemben és a magyar törvényhozással szemben annak érdekében, hogy enyhébb adótörvények legyenek vagy előnyösebb gazdasági jogszabályok legyenek Magyarországon. Az Információs Hivatal sajnos kénytelen ezzel is foglalkozni, ami korábban egyáltalán nem volt jellemző és nem volt szükségszerű.

Az Európai Unióban vannak más kihívások is, amelyek figyelemre érdemesek. Nagy-Britannia, a közelgő népszavazás, Nagy-Britannia és Németország viszonyrendszere, ez ezekben a napokban, azt hiszem, talán különösképpen aktuális; Görögország, a Görögországban zajló kérdéskör, illetve a gazdasági stagnálás, a defláció és az euroskeptikus politikai pártok megerősödése mind-mind olyan jelenség, amellyel az Információs Hivatalnak külön kellett jelentő munkája során érdemben foglalkoznia. És akkor még nem beszéltünk olyan kiemelt ügyekről, mint a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartásával kapcsolatos európai uniós eljárások.

Beszéltem önöknek a regionális környezetről, beszéltem Szlovákiával, Romániával kapcsolatos meglátásainkról, Ukrajnáról, és nem hagyható figyelmen kívül Lengyelország, amellyel a V4-en keresztül nagyon szoros együttműködésben vagyunk, de nyilván az orosz-ukrán konfliktus kapcsán vannak olyan kérdések, amelyekben nem értettünk egyet. Nyilvánvalóan azt is fontos megértenünk, hogy Lengyelországnak az állásfoglalásai mögött milyen meggyőződés, motiváció van. Októberi országgyűlési választásokra készül Lengyelország, az ottani belpolitikai események mindenféleképpen az ország jövőbeni, Oroszországgal vagy Közép-Európával kapcsolatos pozícióit érdemben befolyásolják.

A nyugat-balkáni régióban nem észleltünk romló helyzetet, Koszovó, Bosznia-Hercegovina vagy Macedónia azonban kihívást jelent.

Az Információs Hivatalnak a felügyelő miniszter feladatul szabta, hogy Törökországgal kiemelten foglalkozzon, részben az ottani bevándorlási kérdések, részben pedig az ottani belpolitikai és gazdasági fejlemények miatt. Tehát

Törökország is egy olyan új feladat volt az elmúlt egy esztendőben, amit teljes egészében föl kellett építeni az Információs Hivatalon belül mint térséget.

Sokat foglalkoztunk a volt szovjet területek helyzetével, Belarusz helyzetével, Közép-Ázsiával és más önállósodott országokkal is, arra nézve elsősorban, hogy energetikai területen milyen együttműködés alakítható ki. Itt ugye a Déli Áramlat elmaradása az elmúlt esztendőben nemzetbiztonsági problémát jelentett, és a Török Áramlat megvalósítása pedig szintén vitákra és érdek-összeütközésre ad okot, amelyben pontosan tudnunk kell, hogy melyik szomszédos ország, illetve a projektben részt vevő ország mit is képvisel és milyen céljai, tervei vannak.

Próbáltuk újjászervezni az Információs Hivatalon belül a műveleti tevékenységet, erről most részletesen nem szólnék, a személyi és technikai adottságokról és kihívásokról már érdemben beszéltem. Folytattunk érdekérvényesítő műveleteket; sajnos foglalkoznunk kellett azokkal a külső és belső tényezőkkel, amelyek nem könnyítették meg az Információs Hivatal munkáját. Azt a példát szeretném idehozni, hogy a Brüsszelben állomásozó diplomaták, más országok esetében nehéz lenne szétválasztani, hogy hogyan is van az, hogy Románia, Szlovákia vagy Lengyelország vagy Csehország miért és milyen módon tudja sikeresen képviselni az érdekeit Brüsszelben egy-egy gazdasági vitában. Ez nyilvánvalóan az országok érdekérvényesítő képességével és a titkosszolgálati, hírszerző tevékenységgel is összefüggésben van, és az ottani állandó képviselők munkájával is. Csak szóba hoznám, de nem részletezném, hogy nem véletlenül került a Miniszterelnökséghez a brüsszeli állandó magyar képviselő, szerintem, az egy komoly lehetőség, hogy az Információs Hivatal és az állandó képviselő egy szervezeti egységben, egy minisztériumban van. Azt is fontosnak gondolom, hogy az állandó képviselőnél érdemi változások lesznek, mint ahogy ezt a sajtóban már olvashatták, ezt csak megerősíteni tudom. Az állandó képviselőnek a határozottabb magyar képviselő a feladata, az állandó képviselőnek nem az a dolga, hogy Brüsszel érdekeit képviselje a magyar diplomáciában vagy Budapesten, hanem az a feladata, hogy a magyar érdeket képviselje Brüsszelben. Ennek érdekében történnek bizonyos személyi változások is, nem figyelmen kívül hagyva, hogy a nálunknál sikeresebb, adott esetben velünk gazdasági ügyekben konkuráló országok hogyan végzik ezt a tevékenységet.

Folytattunk kapcsolatépítő munkát, legalábbis próbálkoztunk, és természetesen a tudományos, technikai eszközökkel folytatott hírszerző munka is nagyon tanulságos volt.

Kifejezetten jó nemzetközi együttműködést hajtottunk végre a NATO-val, az Európai Unió hírszerző központjával, és a CIA-val és a BND-vel is kifejezetten jó együttműködést tudhatunk magunk mögött az amerikai-magyar politikai egyet nem értés ellenére is. Magyarországon sikerült az elmúlt egy esztendőben a hagyományosan rossz viszonyt a különböző titkosszolgálatok között pacifikálni és egy olyan egyeztetési mechanizmust létrehozni a belügyminiszter úr felügyeletével, amely az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat, a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat, a Terrorelhárítási Központ és még a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatával együttműködésével egy folyamatos párbeszéd, egyeztetés, információcsere, amelyre az országoknak ilyen kitettség mellett szüksége volt.

Én úgy gondolom, hogy az Információs Hivatal kifejezetten nehéz éven van túl, szép eredményeket értünk el, vannak konkrét ügyek, amelyekben az elmúlt 25 év után végre komoly műveleti sikereket tudtunk elérni. Voltak nagyon komoly eredmények, amelyek a döntéshozókat érdemben tudták támogatni, a hírszerzésnek sikerült olyan műveleteket végrehajtani sok-sok év után, amelyek valódi tartalmi információs

segítséget nyújtottak Magyarország számára, annak érdekében, ami a legfontosabb célja, úgy gondolom, minden magyarországi parlamenti képviselőnek is és a végrehajtó hatalom és a törvényhozásnak is, hogy ez egy erős ország legyen, független ország legyen, amely képes megőrizni a függetlenségét, képes a befolyásolási kísérleteket, legyenek akár oroszok, legyenek akár amerikai irányból jövők, határozottan visszaverni, határozottan ellen tartani ezeknek a befolyásolási kísérleteknek, miközben a saját érdekeinket minden eszközzel megpróbáljuk hatékonyan és erősen védeni és érvényesíteni itthon és külföldön is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Főigazgató úr, van-e kiegészítenivaló, amit nyílt ülésen elmondhat?

PÁSZTOR ISTVÁN főigazgató (Információs Hivatal): Köszönöm szépen, elnök úr, nincs kiegészítenivalóm.

Kérdések, észrevételek; válaszok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor a kérdések, hozzászólások ideje jött el. Kérdezem, hogy van-e képviselőtársaim közül valakinek kérdése, észrevétele. *(Jelzésre:)* Mirkóczki képviselő úr, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Az lenne csak a kérdésem, túl azon, hogy köszönöm természetesen a beszámolót, hogy az Információs Hivatal mérlegelte-e vagy foglalkozott-e azzal a kérdéssel, hogyha az Amerikai Egyesült Államok akár Magyarországon, akár a közép-kelet-európai térségben nehézfegyvereket, illetve katonákat fog állomásoztatni, az az orosz féllel szemben milyen folyamatokat válthat ki. Foglalkozott-e ezzel az Információs Hivatal? Köszönöm.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen, kifejezetten foglalkoztunk ezzel. Folyamatosan elemezzük azt, hogy a szomszédos országok, illetve Közép-Kelet-Európa a nyugati világgal hogyan működik együtt az orosz-ukrán konfliktus kapcsán. Mint ismert, a Baltikum és Magyarország között is voltak véleménybeli különbségek az orosz helyzet, az orosz kezelés megítélése kapcsán.

Itt még egyszer aláhúznám azt, hogy két kérdésről van szó. Az egyik annak a tisztázása, hogy mi az Európai Unió viszonya Oroszországgal. Ez egy hosszú távú, rendezetlen kérdés. A véleményünk és a meggyőződésünk az, hogy az európai gazdaság orosz gáz nélkül és orosz energia nélkül nem versenyképes. Mi abba a csoportba tartozunk az Európai Unión belül, akik ezt képviseljük; nem mindenki ért ezzel egyet. Tehát nekünk az az érdekünk, hogy Európa és az Európai Unió, benne Németország és Oroszország, gazdasági kérdésekben megtalálja az együttműködés lehetőségeit. Nem hiszem, hogy a német gazdaságnak, a német ipar számára az a súlyos, talán 20-30 százalékos visszaesés, ami a német-orosz gazdasági együttműködésben volt, kedvező jelenség, nem biztos, hogy ez Németországnak jó, és nem biztos, hogy ez Európának jó.

Félreértés ne essék, ez nem azt jelenti, hogy felmentést adnánk akár az Európai Uniónak, akár magunknak azoknak a jelenségeknek a kritikája alól, amelyek Oroszországban az emberi jogok, szabadságjogok vagy demokrácia területén zajlanak. Jó néhány kérdésben nem értünk egyet Oroszországgal, a demokrácia kérdéseinek megítélésében, de Európának szerintem - több száz éves tanulságok alapján is -

érdeke az, hogy gazdaságilag együttműködjön. Nem hiszem, hogy a feszültség fokozásában vagy eszkalációjában lennének érdekeltek, hogy a kérdésére is próbálják válaszolni.

Másrészről pedig az Amerikai Egyesült Államok nem feltétlenül minket tüntet ki azzal a megtisztelő figyelemmel, hogy a fegyvertelepítési vagy katonai együttműködést velünk képzelné el, bennünket eddig még csak mérsékelten tisztelt meg ezzel a figyelmével. Ismert, hogy Lengyelország és az Amerikai Egyesült Államok között milyen nagy katonai együttműködés van, és ismert az, hogy Románia és az Amerikai Egyesült Államok közt milyen nagyon komoly katonai együttműködés van. Mi nem kaptunk ilyen komoly ajánlatokat vagy ilyen komoly felkérést, de nyilvánvalóan folyamatosan mérlegeljük, hogy mennyiben rontja a helyzetet vagy mennyiben javítja az, ha nehézfegyverek jelennek meg Közép-Európában.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még kérdés? *(Jelzésre:)* Szél Bernadett képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Három kérdést szeretnék feltenni.

Az egyik kifejezetten azzal kapcsolatos, hogy önnek volt még 2012 tájékán egy olyan nyilatkozata, amely arról szólt, hogy a magyar szerencsejáték-szektor áthatják olyan kapcsolatok vagy olyan érdekkörök tevékenységei, amelyek adott esetben nemzetbiztonsági kockázatot is jelentenek, és ez vonatkozik a nyerőgépek üzemeltetőire is. Szeretném öntől azt kérdezni, hogyan látja, mostanra ezt a veszélyt sikerült-e elhárítani, és a szerencsejáték-szektor, mint olyat, sikerült-e megtisztítani olyan üzleti körök tevékenységétől, amelyek nemzetbiztonsági kockázatot jelentenek.

A másik kifejezetten az ön egyik sajtótájékoztatójához kapcsolódik, amit VI. hó 18-án tett. Egy nyilatkozata volt azzal kapcsolatban, hogy bizonyos átvilágítások elmaradtak, olyan személyek dolgozhatnak most a kormány köreibben, akiknek át kellett volna esni a törvény szerint nemzetbiztonsági átvilágításon, de ez nem történt meg. Szeretném kérdezni, ha felvilágosítást tudna adni arról, hogy kik ezek a személyek, hol dolgoznak, milyen pozícióban vannak, illetve a felelősségre vonás hol tart, amit ön a miniszterelnök úr kezébe tett le, hogy az ő feladata lesz. Erről lehet-e tudni valamit? És a legfontosabb persze az, hogy elindultak-e az átvilágosítók ezekkel a személyekkel kapcsolatban.

A harmadik kérdésem az energiaszektorra vonatkozik. Abban egyetérték önnel, hogy Magyarország energiaellátása, mint olyan, nemzetbiztonsági kérdés, viszont nagyon nyugtalanító, hogy az elmúlt években úgy tudott a MET-tel üzletelni az MVMP, hogy saját bevallása szerint az MVMP nem tudta, hogy egy offshore cégháló áll mögötte, és gyakorlatilag tízmilliárd forintokat, sőt egyes kalkulációk szerint százmilliárd forintokat fizettek ki, és landoltak úgy a MET-nél, hogy véleményem szerint az adófizetőknél lett volna a helye. Ön mit gondol erről a tevékenységről? És mi várható ezzel kapcsolatban? Valamilyenfajta felelősségre vonás várható-e az ön véleménye szerint, az ön meglátása szerint? Köszönöm.

ELNÖK: Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a kérdést. Először is, azt a kijelentésemet, ami a szerencsejátékra vonatkozott, nem hírszerzést felügyelő miniszterként tettem, hanem a törvény előterjesztőjeként, én

voltam annak a jogszabálynak a javaslattevője, amely jogszabály azt mondta, hogy Magyarországon a szerencsejátékhoz való hozzáférést érdemben kell korlátozni, mert senkinek nem lehet az a célja, hogy az emberek a nyugdíjukat vagy a szociális segélyüket a szomszédos kocsmában elhelyezett játékautomatákba dobálják be, és jól körülhatárolható csoportok elszedik az emberek pénzét. A szerencsejáték a gazdagoknak való, annak való, akinek van mit eljátszani, és nem annak, akinek nincs mit eljátszani. Ennek a szociális, társadalmi hatásairól, azt hiszem, minden politikai párt szakértői elég sokat írtak, sőt foglalkoztak Borsod megyében ezekkel a jelenségekkel, amikor a postás eleve oda vitte a nyugdíját a szerencsejátékgép mellé. Ismertek ezek az erre épülő uzsorázások, erre épülő kizsákmányoló rendszerek.

Amikor ezt a döntést az Országgyűlés támogatta, akkor a kormány kapott egy jelentést az Alkotmányvédelmi Hivataltól és a Belügyminisztériumtól, amely arról szólt, hogy a magyarországi játékautomata-iparág mögött - akár az üzemeltetésben, akár a gyártás körül - igenis olyan cégek, olyan csoportok tűntek fel, amelyek a szervezett bűnözéssel összefüggésben vannak, és ezek nemzetbiztonsági kockázatot jelentenek. Készültek ilyen tanulmányok, készültek ilyen hatástanulmányok a Belügyminisztériumban, amelyek szerint komoly kockázatot jelent - biztonsági kockázatot is jelent, nemcsak szociális kockázatot - ezeknek a szerencsejáték-automatákat üzemeltető csoportoknak a létezése Magyarországon.

Az egy más kérdés, hogy Magyarországon van kettő-három-négy vagy öt játékkaszinó, amelyekbe ellenőrzött körülmények között, kamerafelvétellel, teljesen hiteles formában tud valaki benni, már most azonosítható a személye, és nyilvánvaló, neheztelt körülmények között tud hozzáférni a szerencsejáték lehetőségéhez. Ha jól látom, Budapesten elsősorban külföldiek veszik ezt igénybe, és vidéken is azok, akiknek inkább több pénze van.

Tehát az volt a meggyőződésünk, hogy a játékautomatázás és a játékgépezés engedése és lehetővé tétele, az, hogy kocsmaiban játékgépbe dobálják az emberek a pénzüket, árt a társadalomnak, ráadásul szervezett bűnözői körök kezében van ennek az egész iparnak egy jelentős része, ami érdemi nemzetbiztonsági kockázatot jelent. Ezt továbbra is így gondolom, ezt továbbra is így gondolom, és azt gondolom, az államnak nagyon kézben kell tartania a szerencsejátékot, nagyon fókuszáltan kell az üzemeltetők és az állam közötti koncessziós szerződéseket megkötni, és számon is kell kérni az üzemeltetés feltételeit; már abból a szempontból, hogy aki oda bemegegy, annak a személyazonossága, a pénz származása folyamatosan azonosítható legyen. Most ezeknek a követelményeknek a szerencsejáték-törvény alapján mindenkinek meg kell felelnie.

Az átvilágítás kérdése. A nemzetbiztonsági törvény pontosan meghatározza azt, hogy a C típusú átvilágítás mit jelent. Azt is meghatározza a nemzetbiztonsági törvény, hogy akinek joga, illetve kötelessége előterjeszteni a C típusú átvilágítást, valamint annak az eredményének a függvényében döntéseket hozni, annak van mérlegelési lehetősége. Tehát amikor C típusú előterjesztést teszek a saját kollégáim vonatkozásában, és bármelyik kollégámról kiderül, hogy kockázati tényező merült fel - hozzáteszem, nem derült ki az elmúlt időszakban érdemi kockázati tényező. Most hogy valakinek egyszerre több barátnője van vagy adott esetben túl sokat jár az éjszakába - miután fiatalokkal dolgozom, ennél súlyosabb kockázati tényező, még csak drog sem merült fel valójában -, és ilyen típusú kockázati tényezők vannak, vagy adott esetben, ha egy C típusú átvilágításnak az az eredménye, hogy valakinek homoszexuális kapcsolata van, ami miatt zsarolható, akkor a miniszterelnök vagy a felügyelő miniszternek, aki ezt a C típusú átvilágítást elrendelte, vagy olyan külső kapcsolatrendszer van - csak hogy egy másik példát mondjak, ne a magánéletből -,

olyan külföldiekkel áll kapcsolatban, ami kockázatot jelenthet, ezek mindig „jelenthet” szófordulatban vannak megfogalmazva, a miniszter, aki ezt előterjeszti, dönthet úgy, hogy átvállalja ennek minden felelősségét, ő maga vállalja az ódiúmat annak, hogy kockázatot jelent az illető, és a C típusú kockázat ellenére is kinevezi egy megbízatásra.

Tehát önmagában csak azt akartam jelezni, hogy a C típusú átvilágítással kapcsolatos vélemény hiánya, illetve negatív vélemény még nem jelenti azt, hogy valaki ne lehetne kinevezhető egy-egy mandátum vagy egy-egy megbízatás betöltésére. Mindig az előterjesztőnek és a kinevezőnek a felelőssége, hogy az előterjesztésben ott van a C típusú átvilágítás, és az átvilágításban adott esetben kockázati tényező merül föl.

Még egyszer mondom: magánélettel, vagyoni viszonyokkal, külső politikai kapcsolatokkal kapcsolatban ez adott esetben előfordulhatott, erre volt példa az elmúlt 25 évben, hogy a miniszterelnök vagy a miniszter ennek átvállalta a felelősségét, mint ahogy a kezdeményezés is a kezdeményező felelőssége. Nem minden kormánybiztosnak van C típusú átvilágítása, és nem csak egy kormánybiztosnál hiányzik tudomásom szerint a C típusú átvilágítás.

Az érintetteknel folyamatba helyeztem az ellenzéki képviselők kérésére és kérdéseire alapján is a C típusú átvilágítást, ez rövidesen véget ér, még határidőn belül vagyunk. Itt is az előterjesztő felelőssége, hogy mérlegelje azt, hogy vajon a rendelkezésre álló információk alapján erre szükség van-e, vagy adott esetben ettől el lehet tekinteni. Vannak olyan intézetek, vannak olyan műhelyek, amelyeknek az élén elvileg C típusú átvilágítással kellene rendelkezni, de hozzáteszem, miután nem fér olyan információhoz, nincs olyan információ a kezében, ami nemzetbiztonsági kockázatot jelentene, a személy pedig adott esetben megkérdőjelezhetetlen, ezért volt már rá példa, hogy ettől az előterjesztő eltekintett.

Az energiaszektorttal kapcsolatban, az MVM és a MET viszonya. Szerencsére, úgy látom, hogy az ellenzéki pártoknak köszönhetően az MVM cégei nyilvánosságra hozzák az ezzel kapcsolatos dokumentumokat, amelyekből számomra egyelőre egy dolog derült ki, hogy az MVM üzletelt a MET-tel, mint ahogy nagyon sok más hazai és külföldi céggel is, akár az áramkereskedelem vagy akár a gázkereskedelem piacán. Szerintem, a fellelhető dokumentumok bizonyíthatják azt, és bizonyítják is, hogy az MVM a szerződéskötés kapcsán minden vonatkozó jogszabályt és minden vonatkozó tulajdonosi döntést betartott, amikor a jogszabályok lehetővé tették... - illetve semmi nem tiltotta azt, hogy a tulajdonosi szerkezet átvilágítása nélkül kössön szerződést, akkor ezt megtette. Föl szeretném hívni az önök figyelmét, hogy Magyarországon bírói gyakorlat által hitelesített formában az Alaptörvénynek az a szakasza, amely az átláthatóságra vonatkozik, csak az Alaptörvény életbe lépése óta vehető igénybe. Tehát 2012 előtt kötött szerződések esetén a szerződéskötőkön nem számon kérhető az, hogy a tulajdonosi szerkezetet miért nem világították át, miután erre törvény Magyarországon erre törvény Magyarországon nem volt, illetve csak olyan törvény volt, amely az Alaptörvényhez képest mérsékelt szabályokat alkalmazott.

Én az EU-s támogatásoknál futottam ebbe bele, a 2012 előtt offshore cégeknek adott EU-s támogatások visszatartására vagy visszakövetelésére minimum kétséges jogalap van. A 2012, tehát az Alaptörvény hatálybalépése utáni európai uniós támogatások, amelyek offshore cégekhez kerültek vagy állami cégek offshore szerződéseire azok, amelyek jogalappal támadhatók és joggal kérhetők számon.

Az MVM, úgy gondolom, hogy minden jogi követelményt betartott a szerződéskötéskor, és az MVM kötelessége, hogy mérlegelje azt, hogy ő, illetve az MVM cégei, amikor gázt adnak vagy vesznek, vagy áramot adnak vagy vesznek, akkor

adott esetben milyen üzletpolitikai lépéseket hoznak meg, és milyen üzletpolitikai lépéseket tartanak szükségesnek a piac számára. Az MVM számára a legfontosabb feladat az volt, hogy rezsicsökkentés legyen Magyarországon, és az MVM fontos szereplője, döntő szereplője volt annak, hogy 27-30 százalékos gáz- és 25-27 százalékos áramárcsökkentésre került sor Magyarországon. Ilyen szerződések hiányában ezt nem lett volna képes megtenni.

Tehát, én azt hiszem, hogy az MVM és a kormány is áll minden vizsgálat előtt, ami a MET-et illeti. Szerintem, hogy a MET-tel kötött szerződést és ilyen volumenben, abban semmi rendkívüli nincs, az MVM az elmúlt húsz évben kötött ennél sokkal nagyobb szerződéseket, sokkal kisebb szerződéseket is. Jó néhány gazdasági társasággal van kapcsolatban az MVM folyamatosan a gázpiacot, illetve az árampiacot illetően, amióta liberalizáció történt és bárholnan lehet venni, nyilvánvalóan az áramnál az a fontos, hogy magyar előállítóktól próbáljon vásárolni adott esetben. De amikor külföldről vásárol vagy exportőröktől vásárol, vagy a kiskereskedelmen keresztül osztja szét, akkor ez az MVM üzletpolitikai döntése, ahol ezt a felelősséget, úgy látom, minden gond nélkül viselik.

Ha nemzetbiztonsági kockázatokat lát, akkor az MVM vezetése vagy a Fejlesztési Minisztérium áll a rendelkezésére vagy a kormány is, hogy ennek a szerződéskötésnek minden részletét megvilágítsa. De most már minden dokumentum, úgy látom, nyilvánosság előtt van, tehát teljesen világos mindenki számára minden. Én nem látok benne semmi rendkívülit, ami nemzetbiztonsági kockázatot jelentene az ország energiaellátásával kapcsolatban. Ez üzletpolitikai döntés volt, egy állami cég üzletelt egy privát céggel. Ilyen van, és lesz is még.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úr, engedje meg, hogy néhány kérdést én is föltegyek. Nem venném a bátorságot és szándékot sem, hogy kijavítsam önt, csak nyilván a C típusúval kapcsolatosan itt a korábbi C típusra gondolt miniszter úr, amikor úgy zajlott az ellenőrzés. (*Lázár János: Így van.*) Most már egységes biztonsági rendszer van.

Miniszter úr, hogyan értékeli az Információs Hivatal hírszerző tevékenységét, különös tekintettel a balkáni helyzetre, Ukrajnára és a kurdisztáni, iraki helyzetre?

Ezzel kapcsolatosan nem tartja-e miniszter úr túlzott kockázatúnak a kurdisztáni szerepvállalást ebben a formában? Direkt így kérdezem, tehát nem azt, hogy részt vesz Magyarország ebben a misszióban, hanem ezt a formát, különös tekintettel, hogy ön is úgy fogalmazott, hogy érdemi biztonságkockázat-növekedés van hazánkra tekintettel, és a szerepvállalás az egy komoly katonai kontingensnek Kurdisztánba küldését jelenti.

Lát-e alternatívát a miniszter úr a szerb-magyar határ kormányzati szándékával kapcsolatosan? Tehát ön szerint van-e alternatívája a kerítésnek, ami ugye szögesdróttal lesz kiegészítve.

Ezzel kapcsolatosan az Információs Hivatal prognózisait hogyan látja?

Mit terveznek abban az egy-két évben, amíg az önök szándéka szerint ez a kerítés megépül? Hiszen, ha ilyen drámai a migráció, amit kétségkívül alátámasztanak tények és adatok, na de akkor a következő egy-két évben, amíg az önök szándéka szerint ez a kerítés vagy Magyarországon vagy Szerbiával közösen gondolkodva megépül, addig mi fog történni az önök álláspontja szerint?

Költségvetési szempontból hogy ítéli meg az Információs Hivatal lehetőségeit? Mert miniszter úr mondta, hogy milyen technikai fejlesztésekre van szükség. Ezt hogyan ítéli meg?

És akkor lenne még két olyan kérdésem, amelyik azért a mostani közélettel kapcsolatos. Az egyik a halálbüntetés. Miniszter úr, ezt nem lehet kihagyni, ezt egy évvel ezelőtt is megkérdeztem, és miután azóta is többször nyilatkozott a miniszter úr, a halálbüntetéssel kapcsolatos véleményét, ha esetleg megismerhetjük!

Ezt nem kérdeztem volna, de miután miniszter úr többször kitért arra, hogy hazánkat, Magyarországot a történelmi szükségszerűségeken kívüli államok - hiszen azt ismerjük a történelmünkből, hogy vannak olyan országok, amelyek az elmúlt évszázadokban kétségkívül kevésbé baráti kapcsolatot tartottak fenn, többek között azért is, mert korábban részei voltak Magyarországnak, a Magyar Királyságnak, de itt miniszter úr kitért többször arra, hogy olyan országok, amelyek viszont baráti kapcsolatot is fenntartottak - néha ennek nem lett jó vége, Németországgal kapcsolatosan említeném -, ezeknél az országoknál is mintha azt a tendenciát említette volna miniszter úr, hogy ezek az országok is hazánk különböző lejáratására törekcszenek - különböző ellenérdekű mozgások, különösen a sajtóból, de a politikai elitben, nem beszélve Brüsszlelről és az Európai Unióról -, miután miniszter úr erre kitért, így meg kell kérdeznem, nem merül-e föl esetleg az a lehetőség, hogy hazánk megy szemben az autópályán és mindenki más közlekedik helyesen. Köszönöm szépen.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a kérdését. Ezzel az utóbbival kezdeném. De, természetesen ez mindig fölmerül. Tehát, félreértés ne essék, az embernek ezekre a kritikákra és véleményekre nyitottnak kell maradnia, még akkor is, hogyha nem ért velük egyet. Tehát pontosan látnia kell azt, hogy a kritikák mögött mi van, hiszen nagyon esetben a vélemények barátoktól jönnek és a kritikák barátoktól származnak. Én gazdasági érdek-összeütközésekről beszélek és befolyásolási kísérletekről. Tehát azért azt világosan kell látni, hogy a közép-európai vagy az európai politikai térképen az előző és a jelenlegi Orbán-kormány egy stabil kormányznak számít, a stabil kormányzás gazdasági mozgásteret jelent, és a gazdasági mozgástér az pedig döntéseket hoz magával, amelyek érdekkonfliktusokat jelentenek. Tehát, mondjuk, egy rezsicsökkentésből adódóan itt százmilliárdos fájdalmak vannak néhány gazdasági érdekcsoportnak, külföldi gazdasági érdekcsoportnak, ami azért nem kevés, vagy az adó kapcsán, a különböző különadókból szintén 10-20-30-100 milliárdos nagyságrendű érdeksérelmek vannak, vagy a bankadónál 100 milliárdos nagyságrendű érdeksérelmek vannak egy-egy konkrét gazdasági vállalkozásnál, akik minimum az érdekeik védelme okán keresik meg a saját kormányukat, minimum az érdekvédelmük okán keresik meg a saját ipari, kereskedelmi kamarájukat vagy érdekképviselői szervezetüket, és minimum az érdekképviselőik okán (*Mirkóczki Ádám távozik az ülésről.*) keresik meg Brüsszelt, ahol ennek nagy kultúrája van, hogy a gazdasági érdekek hogyan alakulnak át a diszkriminációmentes európai, szabadon átjárható piac érdekeivé.

Ugye fordított helyzet nincsen, mert nincs olyan magyar multi, amit lehetne Franciaországban vagy Németországban diszkriminálni. A tőke és az áruk szabad áramlása az jelentős mértékben kedvez a nyugati magországnak, amelyek tőke- és áruexportot és technológiai exportot tudtak Magyarországra végrehajtani az elmúlt 25 esztendőben. Nyilvánvaló, ha az országban egy gazdasági önállósodás, egy gazdasági önálló lábba állás zajlik, és a kiszolgáltatottság mértékét akarjuk csökkenteni, akkor természetesen ez nyilvánvaló érdekköröknek nem tetszik. Csak egy nagyon egyszerű példát mondok. Amikor a jegybank meghirdeti azt, hogy a kétételes betéteket adott esetben megszünteti vagy jelentősen korlátozza, akkor - úgy hiszem - jó néhány külföldi bank, amely Magyarországon érdekekkel rendelkezik és

eddig az emberektől beszedett pénzt a jegybanknál kockázat nélkül kéthetenként jóváírt kamattal forgatta, annak most az érdekei nyilvánvaló, hogy érdemben sérülnek, fölszisszennek, hogy most nekik időt és energiát nem kímélve adott esetben a lakosságnak kell hitelezni vagy éppenséggel Magyarországot kell hitelezni államkötvényeken keresztül. Ez nyilvánvalóan egy olyan komoly döntés, ami valamilyen oknál fogva még a Financial Timesnak is a címlapjára kíváncszott. Nyilván, ez nem véletlen dolog, mert ez nyilvánvalóan konkrét pénzügyi, gazdasági érdekeket is érint. Én ezekről beszélek, hogy amikor pénzről beszélünk, és a pénz megmozdul, az nyilvánvalóan mozgat politikát, mozgat szövetségeseket és ellenfeleket, és itt komoly gazdasági erővel állunk szemben, akiknek kiváló ügyvédek vannak, kiváló jogászaik vannak, kiváló barátaik vannak a politika világában, akik nagyon jól tudják Brüsszelben az érdekeiket képviselni.

Csak egy nagyon egyszerű példát mondok: soha nem volt arra példa 2004 óta közép-európai tagországok között, hogy egy adóügyben a nemzeti törvényhozás adótörvényének a végrehajtását felfüggesztette volna az Európai Bizottság. Az RTL-t tulajdonló Bertelsmann csoport el tudta érni Brüsszelnél, hogy felfüggeszsenek egy, a Magyar Országgyűlés által meghozott adótörvényt, amelyet végre akar hajtani az ország. Ez példátlan egyébként, szerintem súlyos szuverenitási kérdéseket vet fel, de itt most már nem kis kérdésekről van szó.

Az én véleményem egyébként az - és ezt ajánlom mindannyiuk figyelmébe a következő három évet illetően -, hogy Brüsszel és Magyarország vitái átstrukturálódóban vannak: jóval erősebbek lesznek a gazdasági típusú viták, versenyjogi viták, versenyjogi dilemmák, tiltott állami támogatási viták, a diszkriminációmentesség kérdése, mint a szabadságjogi vagy demokráciaviták, mert azt az elmúlt négy évben megvívtuk, ki-ki megvívta a maga csatáját, és próbálta a saját szempontjait érvényesíteni.

Most pénzről, gazdasági érdekről lesz szó ezekben a kérdésekben, és nem szabad alábecsülni azokat az erőket, akik Magyarországon veszítenek és Brüsszelbe mennek. Ez nem a politikai együttműködést érinti az Európai Unióval, nem a politikai együttműködést érinti valamelyik nagy szövetséges kormánnyal, hanem sokkal inkább a gazdasági együttműködést. Az azért nem titok, hogy azok a német cégek, amelyek Magyarországon pénzügyi befektetőként, energetikai befektetőként sérelmet szenvedtek el, természetesen felkeresték a szövetségi kormányt annak érdekében, hogy érdekvédelmet kérjenek; ebből aztán természetesen különböző érdekkonfliktusok adódhatnak.

Mint ahogy az is teljesen természetes dolog, hogy mi világosan fogalmaztunk az oroszok és az amerikaiak vonatkozásában, hogy ebben az országban befolyásolási kísérleteket nem vagyunk hajlandóak eltérni se a végrehajtó hatalmat illetően, se a törvényhozást illetően. Nem tűrjük el az orosz befolyásolási kísérleteket sem, akár a törvényhozásról legyen szó, akár a végrehajtó hatalomról, és nem tűrjük el az amerikai befolyásolási kísérleteket sem, akár a törvényhozásról, akár a végrehajtó hatalomról legyen szó.

Az, ami egynémely országban elképzelhető, hogy az ország politikai eliteje, az ország megválasztott parlamenti képviselői úgy muzsikálnak, mint ahogy az amerikai nagykövet vezényel karmesterként, elképzelhetetlen Magyarországon. Van olyan szomszédos ország, ahol ez napi gyakorlat, és jelentős mértékben érinti a törvényhozás vagy a végrehajtó hatalom működését. Nyilvánvaló, hogy ez a szövetségesek számára nem egy udvarias, nem egy barátságos és nem egy mosolygós üzenet, hanem ez egy kurzusváltás bizonyos értelemben, ami, úgy hiszem, indokolja és okolja azt, hogy a Külügyminisztérium átalakítását milyen volumenű kritikák érik.

Szijjártó minisztert, úgy gondolom, azért kritizálják ilyen nagyon sokan, mert 30 éves személyi összefüggési rendszereket próbál átalakítani, felszámolni a Külügyminisztérium vonatkozásában, amelyek nagyon jól működtek, amikor külföldi érdekeket kellett Magyarországon érvényesíteni, és kicsit gyengébben működtek, amikor magyar érdekeket kellett külföldön érvényesíteni.

Ennek a világnak most vége lesz, és ez nyilvánvalóan nemzeti szuverenitás kérdése. Akkor, amikor egyébként a világ épp egy nagy európai integráció elmélyítésének folyamatában van, és amikor épp egy amerikai-európai szabadkereskedelmi egyezmény megkötésében vagyunk, a mi szuverenitásfelfogásunk adott esetben kritikák tárgya lehet.

A költségvetési lehetőségek, elnök úr, alá szeretném húzni, korlátlanok. Nem az a probléma, hogy a kormány vagy a törvényhozás nem ad elég pénzt az Információs Hivatalnak. Egyelőre nem látom pontosan - ezt a tábornok úrnak rendszeresen fel is rovom -, hogyan fog a fejlesztés lehetőségével élni a hírszerzés vagy adott esetben más titkosszolgálat. A kormány minden technikai feltétel biztosítására kész, a humán feltétel kialakítása több évet vagy akár évtizedet vehet igénybe. 1990-ben több mint 1200 fő volt a magyar hírszerzés személyi állománya; nem mondom, hogy most mennyi, sokkal kevesebb. Sok száz ember pótlása, tudásának kiesése, személyes munkájának kiesése pótolhatatlan veszteség.

Egyszerűen azt hitte mindenki, van egy téves értelmezése a világnak: a magyar politikai elit súlyosan tévedett, legalábbis egy része - ebbe Orbán Viktor semmiképpen nem tartozik bele -, amikor azt hitte, hogy 1999-ben beléptünk a NATO-ba, 2004-ben beléptünk az Európai Unióba, és akkor el van rendezve az ország biztonsága. Súlyos tévedés volt, aki ezt hitte, mert a NATO sem tud minden kérdést megoldani, lásd orosz-ukrán konfliktus, és az Európai Unió sem tud minden társadalmi, gazdasági vagy szociális problémát megoldani, lásd az Európai Unió legsúlyosabb problémája az a hihetetlen népvándorlás, ami a XXI. század legsúlyosabb jelensége, és ami nem kevesebbet jelent, mint hogy 150 ezer ember most itt átvágtat, átcsörtet Magyarországon, és ehhez milyen a mi viszonyunk.

Leegyszerűsítve ez azt jelenti, hogy itt 130-150 ezer ember akar az idén átvágtatni ezen az országon ennek minden társadalmi, politikai, gazdasági, környezeti és egyéb hatásával együtt. Az a kérdés, hogy erre az Európai Unió mit mond. Az Európai Unió jelen pillanatban képtelen erre a kérdésre értelmes mondatot mondani akár a határok lezárását illetően, akár a határok védelmét illetően.

A határvédelem nemzeti hatáskör, elnök úr, azt kétféleképpen lehet megoldani: vagy élő erővel oldjuk, mint az osztrákok, vagy mint a németek, vagy mint a franciák a francia-olasz határon. Ez nem kevesebbet jelent, mint Schengen felülírását, amit a németek, vagy az osztrákok, vagy a franciák adott esetben megpendítenek. Tehát itt világosan kell látni, hogy az Európai Unió egyik nagy vívmányát szépen csendben egy laza csuklómozdulattal a nagy országok, amikor a saját érdekeik sérülnek, egy kézmozdulattal azonnal felülírták, csak egy hír volt. Ez azt jelentette, hogy Schengen felfüggesztve, mert azoknak az országoknak az érdekei ezt kívánják.

Most itt a helyzetet nem bonyolítanám és nem politizálnám túl, de sokkal pragmatikusabb a szerb-magyar határ védelmének kérdése, mint ahogy azt sokan próbálják érzékeltetni. Először is, július 1-jén, jövő szerdán megpróbálunk mindent megbeszélni a szerbekkel, idejön a szerb kormány, lesz egy közös kormányülés. Nem véletlenül nem hoztam Szerbia példáját vagy Szlovákia példáját a kárpát-medencei utódállamok tekintetében, mert világosan kell azt látni, hogy Szlovákiában és Szerbiában nagyon kiegyensúlyozott a kormányközi kapcsolat, nincsenek olyan viták, amelyek megrontanák ezt az ügyet.

Az a helyzet, hogy - nem szerbek jönnek - tegnap felsorolta a parlamentben Magyar Levente államtitkár úr, hogy kik érkeztek be az elmúlt hétvégén. Az elmúlt hétvégén 1980 ember jött be, ebből 1820 a Csongrád megyei határszakaszon. Ebből volt 600 szíriai, a másik fele meg mix, balkáni is alig volt közöttük. Na most, úgy gondolom, nekünk nem jelent jót, illetve olyan kockázatot jelent, amit nem tudunk vállalni sem anyagi értelemben, sem biztonsági értelemben, ha minden korlátozás nélkül ezt a 130 ezer embert, akiből már 60 ezer átment az idén rajtunk, az országon átengedjük.

Szeretném elmondani, hogy akik a hétvégén átjöttek, azok nem kértek menekültstátuszt, tehát nem arról van szó, hogy politikai menekültek lennének. Amikor politikai menekültekről volt szó, mert délszláv háború volt, az Antall-kormány, a Horn-kormány, az Orbán-kormány helytállt emberiességből és a menekültek kezeléséből, mindenkit válogatás nélkül befogadtunk a balkáni, délszláv háború idején. Nekünk senki nem tett szemrehányást, mert Magyarország tudta, mi a kötelessége, és a délszláv háború idején - lásd Vukovár, lásd a vajdasági magyar fiatalok, lásd Belgrád bombázása - Magyarország válogatás nélkül menekültstátusszal mindenkit befogadott. Tehát nem hiszem, hogy jogosak Magyarországgal szemben a kritikák.

De azt senki nem várhatja el tőlünk, hogy 150 ezer embert, egy nagyvárosnyi embert hagyjunk, hogy az országon átmenjen. Majd Németország és Ausztria bejelentette, hogy első lépésben ezek közül 15 ezret visszatoloncolnak, és mi nem tudjuk továbbtoloncolni őket, mert Szerbia és Görögország az európai indexek alapján nem biztonságos ország, holott nincs háború, tehát üdülni lehet Görögországban, de egyébként a bevándorlók nem maradhatnak ott, ezért mi nem tudjuk őket visszatenni Szerbiába. Itt egy egyszerű, praktikus logisztikai kérdésről van szó, már elnézést, hogy így fogalmazok, mert nem menekültekről van szó, hanem illegális határátlépőkről, akiknek senki nem tiltja, hogy a legális határon jöjjenek be. Tehát a legális határon minden európai és magyar törvény szerint beléphetnek, ők mégis a zöldhatáron csörtetnek át, ha szabad így fogalmaznom, és ezzel komoly veszélyt jelentnek az én véleményem és megítélésem szerint, biztonsági veszélyt. És a veszély nem abban van önmagában, hogy átmennek és egy részük itt marad, hanem a veszély abban van igazából, amikor megkezdődik a visszatoloncolásuk. 300 ezer olyan bevándorló lehet Németországban, akinek a visszatoloncolása érinteni fogja Magyarországot. Mit fogunk velük csinálni, ha mi nem tudjuk továbbtoloncolni őket abba az országba, ahonnan jöttek? Ki fogja őket eltartani? Ki fog nekik megélhetést biztosítani? Ki fog nekik oktatást biztosítani? Ki fog nekik lehetőséget biztosítani? Ez egy nagyon súlyos kérdés az én véleményem szerint. A vízvonal az, hogy Görögország és Szerbia nem olyan ország, ahová vissza lehet toloncolni őket, Ausztria és Németország pedig hozzánk vissza fog toloncolni embereket. Ezt kellene pontosan látni, hogy az úgy nem kevesebb, de nem is több ennél.

Milyen megoldás van, ön kérdezte, hogy van-e alternatíva. A személyi zár, 30 méterenként egy rendőr. Mert ezt alkalmazzák majd a franciák, mint ahogy azt látják, a francia és olasz határon ez van. Ez a másik lehetőség. Ez sem kerül kevesebbe, ne gondolják, hogy a rendőrség egy jelentős részét odavezényeljük erre a 170 kilométeres szakaszra, és több ezer rendőrt kell ott állomásoztatni folyamatosan élőerőként, akik visszatartják a menekülteket és nem engedik őket átjönni.

Biztonsági határzár van már Európában több is. Ennek az ideiglenes létesítése ezt a folyamatot megállíthatja. Mi készek vagyunk a szerb kormánnyal vagy az osztrák kormánnyal vagy a német kormánnyal, amelyek visszatoloncolást bejelentettek, arról tárgyalni, hogy hogyan lehet esetleg máshol felállítani egy biztonsági határzárt, akár a

Balkánon, akár még délebbre, mert mi azok közé az országok közé tartozunk, akik a belügyi tanácsban azt mondjuk, hogy az európai bevándorlási problémának az az egyik megoldása, hogy Európa nem engedi be a határain belülre a bevándorlókat. Tehát megállítja az európai határon kívül őket, és ott eldönti, hogy kit léptet be és kit nem. Jó néhány belügyminiszter ezt gondolja egyébként, félreértés ne essék.

Még egyszer mondanám: nem emberiességi, nem humanitárius és nem menekültügyi problémáról van szó, hanem illegális határátlépőkről van szó, akik nem háborúból menekülnek, mert Görögországban vagy Szerbiában nincs háború. Nem oda jönnek, nem föltétlenül hozzánk jönnek csak részben. És nézzék meg, hogy akik menekültstátuszt kapnak, ez körülbelül 10 százalék, az a 10 százalék megkap mindent, ami a nemzetközi egyezmények szerint a menekülteknek jár. Tehát azt szeretném csak érzékeltetni, hogy a menekült nem ugyanez, mint az illegális határátlépő vagy adott esetben a bevándorló.

Azt pedig egyszerűen érzékelnie kell, mint ahogy Európában mindenhol érzékelik, az Európai Bizottság jövő heti előkészítő anyagában Magyarország úgy van feltüntetve mint az Európát érintő népvándorlás egyik legsúlyosabb áldozata. Többen lépték át az első fél évben a magyar határt illegálisan, mint Olaszországot vagy Franciaországot. GDP-arányosan mi vagyunk a legsúlyosabb helyzetben. Ezt mondja az Európai Bizottság előterjesztése. Ehhez képest ez egy lépés. Ezek után tárgyalunk az EU-val, tárgyalunk Szerbiával, de valamit lépnünk kell, mert ennek a hátrányos következményeit egyedül Magyarország nem képes viselni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kurdisztáni kockázatvállalás aránytalanságára, ha még a miniszter úr válaszolna!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Nagy kockázatúnak tartom, ezt többször elmondtam, én nagy kockázatú vállalkozásnak tartom. Ugyanakkor ez végül is egy bizalom megnyilvánulása a hadsereggel szemben, mert az elmúlt tíz évben olyan missziós tevékenységet folytattunk a világ nehéz pontjain, ahol elvileg kiképzésre kerültek és gyakorlatot szereztek olyan katonák, akik ennek a misszióknak az elvégzésére alkalmasak. Majd most ez ki fog derülni. De senkinek ne legyen illúziója, ez fokozott kockázattal járó akció. *(Lezsák Sándor távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. És akkor tényleg már csak az utolsó, kiegészítő kérdés. Arra tényszerű választ adott, hogy körülbelül mi a déli határszakasz meg Európa meg mi a kockázatelemzés, na de addig terjedő időszakban, ameddig bárhol bármilyen végleges megoldás születik, akár a magyar-szerb határon, akár a szerb-macedón és a többi szerb határon vagy akár görög oldalon, kitolni ezt egészen Európa határáig, akár a Boszporuszig, addig mi a kormányzati elképzelés? Mert azért semmiképpen nem hetek, de nem is hónapok, hanem inkább minimum egy-két évig terjed. És miniszter úr most mondta, hogy mi történt hétvégén, mi történt az elmúlt időszakban, addig mi az elképzelés?

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Holnap hoz erről a kormány döntést, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm. Miniszter úr az előbb említette, hogy a magyar kormány éppen egy euroatlanti szabadkereskedelmi egyezmény megkötésében van benne - talán szó szerint így fogalmazott, nem tudom, pontosan idéztem-e. Arról is sokat beszéltünk, hogy Magyarország számára milyen fontos az, hogy ne legyen játéka semmilyen nagyhatalmi törekvéseknek. Na most, ezzel kapcsolatban érdekelne az ön vélemény, hogy bizonyára tudja, hogy az American Chamber of Commerce-nek a sugalmazására az Európai Bizottság illetékese úgy döntött, hogy bizonyos olyan szereket nem tilt be, nem vesz le a legális szerek listájáról, ami bizonyítottan, a kutatások szerint káros az állampolgárok egészségére. Na most, ebből nekem a legfontosabb következtetés az, hogy mielőtt ezt az egyezményt bárki aláírná, már maga a tárgyalási folyamat is olyan kockázatokat rejt, ami akár a magyar emberek egészségét is veszélyezteti. Hogyan tudja a magyar kormány ezt összeegyeztetni magában, hogy az egyik oldalról láthatóan elég harcosan próbál a szavak szintjén kiállni Magyarország szuverenitása mellett, a másik oldalon meg részt vesz egy ilyen játékban, ami szemmel láthatóan a magyar emberek rovására mehet, sőt így is fogalmazhatok akár, hogy megy, hiszen ez egy megtörtént eset. Ezzel kapcsolatban mi az ön álláspontja?

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Én, elnök úr, ha megengedi, képviselő asszonnyal... Ha válaszolhatok, elnök úr!

ELNÖK: Természetesen. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A képviselő asszonnyal már többször beszéltünk erről zárt ülésen, és én azok közé tartozom a Fideszen belül, akinek nagyon komoly kételyei vannak ennek a szabadkereskedelmi egyezménynek a megkötését illetően, mert egyelőre nem látom azt, hogy ez az ország számára milyen előnyt jelentene. De a szövetség, az Európai Unió tárgyalásait nem kérdőjelezhetjük meg. És érdekesnek tartom azt, hogy Németország, a német kormány meg van győződve arról, hogy ez neki, illetve Európának jó lesz.

Én úgy hiszem, hogy például ebben a kérdésben is az ellenzéki pártokkal való szoros együttműködés - hiszen az én álláspontom nem biztos, hogy olyan távol esik az ön álláspontjától, az LMP-nek, tudom, hogy karizmatikus véleménye van a szabadkereskedelmi megállapodásban -, folyamatos mérlegelés és egyeztetés szükséges. Amíg nem értjük meg pontosan, hogy mibe lépünk be vagy mit írunk alá, addig, úgy gondolom, hogy nagyon határozottan ki kell tartanunk amellett, hogy minden információt hozzanak nyilvánosságra, minden kérdés legyen hozzáférhető, és a magyar végrehajtó hatalom modellezze és elemezze le nagyon alaposan, hogy milyen következménnyel jár a magyar gazdaságra, a magyar társadalomra és a magyar népességre. Ezt azért mondom, mert van egy csatlakozási tanulságunk, az 2004, beléptünk az Európai Unióba, ennek van egy tízéves tanulsága, ennek a kasszáját is meg lehet vonni. Abból a belépési gyakorlatból, ahogy Magyarország belépett 2004-ben az Európai Unióba a népszavazás után és a mostani szabadkereskedelmi egyezmény tanulságaiból, úgy hiszem, hogy sokat lehetne meríteni az előbbiből és nagyon sok tanulság felhasználható az utóbbiból. Arra gondolok, hogy jó néhány területen nem gondolta végig a társadalom és a kormány azt, hogy mivel jár, ha az Európai Unióba lép Magyarország, és nem tárgyalt ki jól ennek a részleteit. Még egyszer ezt a hibát elkövetni nem lehet. Úgy gondolom, hogy a magyar emberek hétköznapijait érdemben befolyásoló következményei lesznek az európai és az amerikai szabadkereskedelmi megállapodásnak, ezért annak minden

részletét végig kell elemezni minisztériumonként, tárcánként, államtitkárságonként a magyar államapparátus minden részletében, hogy pontosan tudjuk, ez mivel jár, mert a 2004-es hasonló hibákat nem követhetünk el, nem engedhetjük meg magunknak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megköszönném miniszter úrnak, főigazgató úrnak a tájékoztatót, engedje meg, hogy én konzekvens ellenzője vagyok a halálbüntetésnek...

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Bocsásson meg, nem tértem ki!

ELNÖK: Igen. Nyugtasson meg, miniszter úr, hogy ez lekerült a napirendről, vagy ha nem, akkor...

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Lekerült a napirendről, mert nincs rá jogi lehetőség. Én ugye azok közé tartozom, akik azt mondják, hogy Magyarországon a közbiztonságnak három tartópillére van. Az egyik tartópillér a megfelelő mennyiségű rendőr: ötezer fővel nőtt a rendőrök száma Magyarországon az elmúlt négy esztendőben. Szerintem, erős közterületi rendőri jelenlét nélkül nem lehet az országot biztonságban tartani és közbiztonságot garantálni. Ez az egyik tétel.

A másik a büntetés-végrehajtás kérdése. 12 ezer ember volt börtönben 2010-ben most meg 18 ezer ember van. Egyszerűen az a módszer, hogy vannak emberek, akik nem tudják betartani a társadalmi együttélés szabályait, és őket ki kell vonni a forgalomból - nem tudok világosabb szót használni vagy világos mondatokat -, és ezzel védjük a többieket, akik viszont betartják a játékszabályokat, véleményem és meggyőződésem szerint, egy igenis megfelelő módszer. És az, aki tíz évre le van ültetve, nem fogja a Borsod megyei időseket zaklatni és fosztogatni, ha tíz évig tölti a szabadságvesztését; ez megkérdőjelezhetetlen tény. Ehhez tartozik még az hozzá a véleményem és meggyőződésem szerint, hogy a gondolkodásunkban nemcsak az elítéltek jogainak védelmét kell megejteni, hanem az áldozatok védelmét is. Én az áldozatok oldalán állok, és akkor, amikor nagyon brutális bűncselekmények kerülnek sorra Magyarországon - ez időről időre előfordul, egy évben mindig van két-három olyan, a társadalmat megdöbbenítő agresszivitású bűncselekmény, amikor felmerül annak a lehetősége, hogy ne csak újszövetségi, hanem ószövetségi alapon is álljon az ember -, azt gondolom, ez nagyon sok ember gondolkodásában merül fel és nem véletlenül. Tehát én értem azt a világot, és annak bizonyos értelemben részese is vagyok, amely a modernitásnak és az emberi jogoknak egy nagyon fontos részévé teszi az elkövetők jogainak védelmét, de én azt a világot is fontosnak tartom, amikor az áldozatok védelméről beszélünk, és az áldozatok jogainak és az ő hozzátartozóik jogainak a védelméről beszélünk.

Ha szeretjük, ha nem, a magyar társadalom nagy részében egy súlyos bűncselekmény elkövetésének napjaiban, az azt követő hetekben a halálbüntetés kérdése igenis felmerül mint visszatartó erő kérdése. Most olyan távol vagyunk ettől, hogy jelen pillanatban a kormánynak a tényleges életfogytiglanért kell küzdenie a Kúriával; már nem az Európai Bírósággal, hanem a Kúria hozott olyan ítéletet, amely alapján Magyarországon nem lehet alkalmazni a tényleges életfogytiglant, legalább is ezt a bírói gyakorlatot akarják erősíteni, és legkésőbb 40 év után mindenkit ki kell engedni.

Na most, azzal az emberrel szemben, aki megöl egy idős házaspárt, gyerekeket gyilkol, több emberen különös kegyetlenséggel emberölést követ el, szerintem nem igazságos büntetés az, ha 20-30 vagy 40 év után kijöhet a börtönből. Az minimum tényleges életfogytiglan, de azok közé tartozom, akikben felmerül annak a lehetősége az áldozatok védelme érdekében és a visszatartó erő érdekében, ami felveti a halálbüntetés kérdését. Tudom és tiszteletben tartom, hogy olyan szabály van Magyarországon és az Európai Unióban, amely ennek az alkalmazását kizárja, de hiszek ennek a visszatartó erejében és az áldozatok jogaiban.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt bezárnám az ülést, 30 másodpercet vennék még igénybe. Miniszter úr, én is az áldozatok oldalán állok, és egyébként a súlyos büntetésekre szükség van, magam is - ha szabad zárásképpen még ezt elmondani - például a tényleges életfogytiglant szűk keretek között támogatnom. Itt pusztán a halálbüntetésről van szó, ami az én véleményem szerint nem szolgál visszatartó erővel. Más súlyos büntetésekre szükség van, a büntetés elkerülhetetlensége és az áldozatok oldalán kell állni, azonban a halálbüntetés sok-sok vélemény szerint nem tölti be azt a szerepet, ami visszatartó erővel bírna, és a tévedés is - tényleg ez a zárógondolat - benne van, ahol emberek dolgoznak, ott előfordul tévedés. A móri esetet említeném, ahol nagy bizonyossággal embereket ebben az ügyben ártatlanul kivégeztek volna. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Ha másnak nincsen észrevétele, hozzászólása, akkor köszönöm szépen a miniszter úrnak, főigazgató úrnak. További jó munkát kívánunk!

(Az ülés befejezésének időpontja: 9 óra 23 perc)

Dr. Molnár Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Szűcs Dóra